

Voorzitter,

We hebben een druk half jaar gehad. We gingen als Groenlinks/PvdA de verkiezingen in en werden als nieuwe combinatie nipt de grootste. We gingen met onze nieuwe naam als Pro de onderhandelingen in en vormden een coalitie van 4 partijen. De inkt van ons coalitieakkoord is amper droog en nu zijn we hier om de Kadernota te behandelen. Een goed moment om u nogmaals te vertellen wie wij zijn als Pro. Want al heb ik u bij de presentatie van het akkoord al kort verteld waar onze ambities liggen en waar wij de stippen aan de horizon zetten. Een visie in de politiek is goed maar het vertelt onze inwoners niets over wat we daadwerkelijk willen voor Oldambt. Wat wij willen gaan doen.

Sociaal Domein

Pro heeft oog voor onze kwetsbare inwoners. Iedereen moet kunnen meedoen en waar je geboren wordt mag niet een automatische voorspeller zijn voor hoe je toekomst eruitziet. De aanpak op intergenerationele armoede en die op schuldenproblematiek zijn daarin voor ons onontbeerlijk. De doorbraakmethode en daarmee de wil van onze gemeente om verder te kijken en nieuwe dingen te durven proberen, onderschrijven en ondersteunen we. Door de vergrijzing en toenemende zorgvraag komt het huidige WMO-systeem steeds meer onder druk te staan. Voor een toekomstbestendige WMO is het noodzakelijk om extra geld vrij te maken om het nieuwe WMO-beleid, de uitvoeringsagenda, goed te kunnen uitvoeren. We hebben als raad de nieuwe WMO-visie vastgesteld maar zonder structurele middelen is dit slechts een papieren tijger.

Voorzitter, soms redden inwoners het gewoon zelf niet. Ondanks de inspanningen. Ook dan staan we er als gemeente. Vooral dan. Het is voor Pro belangrijk dat subsidies op armoede en welzijn minimaal op hetzelfde niveau blijven. De herijking van het minimabeleid moet de bestaanszekerheid van onze minder-draagkrachtige inwoners verbeteren. Wat ons betreft trekken we de inkomensgrenzen om aanspraak te kunnen maken op die subsidies gelijk. Dat is nu niet zo en daarom is soms het lastig voor inwoners om duidelijk te krijgen waar ze hulp voor kunnen krijgen en dat zou niet moeten. Het is al moeilijk genoeg om te accepteren dat je het zelf niet redt en hulp te vragen. Extra drempels zoals deze zouden niet opgeworpen moeten worden. Wij zeggen: 1 inkomensgrens en liefst ophogen naar 130% van het bijstandsniveau.

Wonen

Iedereen moet in Oldambt kunnen wonen waar hij wil in een passende en betaalbare woning. We zijn blij dat we nieuwe woningen blijven bouwen maar ook zorgen voor doorstroming. Dat we ook bouwen in de kleine kernen. Dat sociale huurwoningen ook op A-locaties komen. Versnellen daar waar kan en dat we daarbij ook kijken naar andere woonvormen zoals het splitsen van woningen of kangoeroewoningen.

Verduurzaming

We gaan voor comfortabel wonen en dat betekent ook dat je als inwoner geen zorgen hebt over je energierekening. Er moet flink worden verduurzaamd en dat doen we voor ons klimaat en milieu maar de energietransitie moet ook bijdragen aan betaalbare energielasten. Daarmee hopen we sneller grip te krijgen op de energiearmoede. Dankzij nationale subsidies en Nij Begun is er geld voor verduurzaming. Maar dat moet wel iedereen bereiken en iedereen moet kunnen meedoen. Daar wordt wat ons betreft flink op ingezet in hulp en ondersteuning bij het aanvragen van de subsidies en het maken van de technische keuzes.

Ravijnjaar

Realistische plannen maken voor Oldambt heeft alles te maken met geld. Plannen zonder geld zijn slechts dromen. We kunnen zien in de meerjarenraming dat we in 2028 voor een flink tekort komen te staan. En daarom zullen we verstandige keuzes moeten maken. Wat ons betreft blijven we realistisch begroten tot 2028. Tegelijkertijd waken we ervoor dat het scenario van een ravijnjaar ons verlamt en we als gemeente blijven stilstaan. Realistisch begroten, ja. Maar ook ambitie en visie blijven tonen.

Het procesvoorstel zoals deze in de Kadernota staat, onderschrijven we. We vinden met name ook dat we een lastenverzwaring als mogelijkheid niet uit de weg moeten gaan. We gaan raadsbreed met elkaar in gesprek over waar de keuzeruimte zit. Waar kunnen we nog besparen zonder dat het inwoners raakt. En daar waar onze inwoners het wel gaan merken, wat doen we dan wel en vooral ook wat niet. We maken breed gedragen gezamenlijke keuzes. En ons uitgangspunt als Pro is daarbij dat we onze kwetsbare inwoners daarin ontzien.